

Diskussionspapir

Hovedprincipper for afvikling af og fastsættelse af NEP-krav for mindre og mellemstore pengeinsti- tutter

Indledning

Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet udarbejder i henhold til lov om finansiell virksomhed planer for afvikling af nødlidende pengeinstitutter. Afviklingsplanerne skal bidrage til, at institutterne afvikles bedst muligt, så skaderne for samfundsøkonomien begrænses. I forbindelse med vedtagelsen af afviklingsplanerne skal der fastsættes et krav til nedskrivningsegne passiver (NEP), som skal anvendes til tabsabsorbering og rekapitalisering, hvis et pengeinstitut bliver nødlidende og skal restruktureres eller afvikles. Det er en forudsætning for afviklingsplanerne, at der ikke sker tilførsel af midler fra staten og dermed skatteyderne.

Når et pengeinstitut bliver nødlidende, vil der være tab, der skal fordeles. Afviklingsplanerne og de nedskrivningsegne passiver skal tilsammen bidrage til, at der er tilstrækkelig tabskapacitet i instituttet. NEP's størrelse og sammensætning sætter rammerne for tabsfordelingen i en afviklingssituation.

I forbindelse med finanskrisen blev der konstateret særdeles store tab i en række pengeinstitutter. Tabene ramte ikke kun aktionærerne, men også mange kreditorer. Finansiell Stabilitet har opgjort initiale dividender for daværende simple kreditorer i spændet 58 pct. til 94 pct. for de otte institutter, der blev overtaget under Bankpakke I, inkl. Roskilde Bank, og foreløbige opgjorte dividender i spændet 80 pct. til 94 pct. for de fire institutter under Bankpakke III og IV.

Der er gennemført en række tiltag, der bør mindske risikoen for tab for kreditorer, herunder:

- Indførelse af krav om genopretningsplaner
- Indførelse af tilsynsdiamant
- Nye og strammere likviditetsregler
- Stramning af kapitaldækningsreglerne
- Stramning af opgørelsen af kapitalgrundlaget
- Præcisering af nedskrivningsreglerne.

Disse tiltag medfører, at pengeinstitutterne i dag er mere robuste end tidligere. Det indebærer, at risikoen for, at tabene bliver større end instituttets kapitalgrundlag, er reduceret. Det er imidlertid vigtigt at være opmærksom på, at konkursordenen for pengeinstitutter også er ændret, så nogle tidligere simple krav fremover bliver stillet relativt bedre end tidligere, og andre bliver stillet relativt ringere, hvis der opstår en situation, hvor tab overstiger kapitalgrundlaget og andre efterstillede krav.

I dette diskussionspapir fremlægger Finanstilsynet nogle foreløbige overvejelser om, hvordan mindre og mellemstore pengeinstitutter skal afvikles, og hvordan NEP-kravet kan fast-

sættes. Desuden fremlægges overvejelser om, hvornår institutterne bliver overdraget til Finansiell Stabilitet¹. Mindre og mellemstore pengeinstitutter omfatter som udgangspunkt pengeinstitutterne i gruppe 2, 3 og 4². Finansiell Stabilitet er i forbindelse med udarbejdelsen af papiret blevet hørt og har bidraget til diskussionspapiret.

For de største pengeinstitutter (SIFI'erne) er det i tråd med lovgivningen fastlagt, at institutterne skal kunne restruktureres og sendes tilbage på markedet med tilstrækkelig kapitalisering til at kunne sikre markedets tillid. NEP-kravene forventes i overensstemmelse med dette princip at blive fastsat til to gange de samlede kapitalkrav, inklusive solvensbehov og regulatoriske kapitalbuffere³.

Principper for afviklingsplan og NEP-krav

Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder (RAL) giver mulighed for en kontrolleret afvikling af mindre og mellemstore institutter, hvor de levedygtige aktiviteter bliver solgt, mens resten i en periode bliver videreført og afviklet i Finansiell Stabilitets regi. NEP-kravet for de mindre institutter vil derfor være lavere end for SIFI'erne, men større end hvis pengeinstituttet blev afviklet ved konkurs.

Hvis afviklingsmodellen er konkurs, er der ikke behov for ekstra krav til kapital eller andre nedskrivningsegne passiver. I en sådan model må simple kreditorer, inklusive indskydere med større indskud end dækket under indskydergarantien, forvente at få tab ved en afvikling. Også andre simple krav som f.eks. bankgarantier stillet overfor kunder, krav fra vareleverandører og kunders erstatningskrav som følge af dårlig rådgivning m.v. vil blive nedskrevet. Hvis den foretrukne afviklingsmodel for mindre og mellemstore pengeinstitutter er konkurs, må det antages at få konsekvenser for forretningsmodellen for de pågældende institutter. Forskellen i behandling af simple kreditorer relativt til SIFI'erne vil øge tilskyndelsen til, at f.eks. ydelse af bankgarantier og indskud ud over indskydergarantien søger mod SIFI'erne.

Myndighederne og pengeinstitutternes brancheorganisationer har en fælles forståelse af, at afviklingsplanerne også skal reducere risikoen for tab for simple kreditorer i forbindelse med afviklingen. Denne målsætning fremgår ikke direkte af lovgivningen, men er også i tråd med den politiske aftale om Bankpakke IV og den dermed forbundne aftale med den finansielle sektor, hvor det anerkendtes, at det påhvilede sektoren og staten i fællesskab at søge at undgå, at pengeinstitutter unødigt blev afviklet gennem Bankpakke III, hvor simple kreditorer led tab. Sektoren ville derfor medvirke til aktivt at finde løsninger, hvor sunde pengeinstitutter påtager sig opgaven med at overtage hele eller dele af aktiviteterne fra institutter, der måtte komme i vanskeligheder.

Det vil dog aldrig kunne garanteres, at de simple kreditorer ikke lider tab, da det afhænger af, hvor store tabene viser sig at være i det pågældende institut. Generelt vil det være sådan,

¹ I det følgende bruges termen "overdragelse" for de situationer, hvor Finanstilsynet enten trækker tilladelsen for et pengeinstitut eller efter høring af Finansiell Stabilitet træffer afgørelse om, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvorefter Finansiell Stabilitet kan overtage kontrollen.

² I det følgende er der set bort fra nichebanker, hvor afviklingsstrategien vil blive fastlagt efter en individuel konkret vurdering. Desuden indgår pengeinstitutter på Færøerne og Grønland ikke, da de nye afviklingsregler efter BRRD endnu ikke er trådt i kraft her.

³ Denne definition af NEP-krav, som indeholder regulatoriske kapitalbuffere, er i overensstemmelse med nugældende regler og er den, der anvendes i nærværende diskussionspapir. Med BRRD2 vil definitionerne ændre sig, jf. nedenfor.

at jo flere nedskrivningsegne passiver, der er i afviklingssituationen, jo lavere vil risikoen for tab for simple kreditorer være – forudsat, at de nedskrivningsegne passiver ikke er simple krav. Omvendt vil et lavere NEP-krav være nemmere at opfylde. Hensynet til at sikre tilstrækkelige nedskrivningsegne passiver, når kontrollen overgives til Finansiell Stabilitet, kan både tilgodeses ved et tilstrækkeligt NEP-krav og ved en hurtig iværksættelse af afviklingsforanstaltninger, når betingelserne er opfyldt.

Det bør også være en målsætning, at instituttets væsentlige funktioner, som f.eks. betalingskort og NEM-konti, er tilgængelige både under og efter afviklingen af instituttet. Det forudsætter, at instituttet opretholder pengeinstitutlignelsen, når kontrollen overgår til Finansiell Stabilitet.

Afviklingsplanen og værdiansættelse

Når Finanstilsynet overdrager kontrollen over et institut til Finansiell Stabilitet, jf. principperne nedenfor, vil udgangspunktet være, at Finansiell Stabilitet foretager en såkaldt kontrolleret afvikling. Det vil sige, at en så stor del af aktiviteterne som muligt bliver solgt, mens den resterende del midlertidigt videreføres i regi af Finansiell Stabilitet. De frasolgte aktiviteter vil blive kapitaliseret af køber, mens de resterende aktiviteter vil skulle rekapitaliseres af kreditorerne i instituttet selv eller af afviklingsformuen.

I en afviklingssituation skal den værdiansættelse af aktiverne, som en uafhængig vurderingsperson foretager i henhold til RAL, være rimelig, realistisk og *forsigtig* ("valuation 2"). Mens instituttet stadig er i drift, skal der anvendes en rimelig og realistisk værdiansættelse ("valuation 1"). Den mere "forsigtige" værdiansættelse i en afviklingssituation fører til et fald i værdien af instituttets aktiver.

NEP-kravets komponenter

NEP-kravet vil med udgangspunkt i den allerede vedtagne lovgivning på området – senest RAL 31. marts 2015 – bestå af følgende hovedkomponenter:

1. Solvensbehovet som allerede gældende, der omfatter
 - a. minimumskravet på 8 pct. af den samlede risikoeksponering (søjle 1)
 - b. tillæg for risici og forhold, som ikke fuldt ud afspejles i opgørelsen af den samlede risikoeksponering (søjle 2).
2. NEP-tillæg, der indføres gradvist og skal omfatte
 - a. et valuation 2-tillæg, der som udgangspunkt skal dække det tab, som instituttet vil opleve som følge af den mere forsigtige værdiansættelse ved ophør af normal drift, jf. ovenfor
 - b. et rekapitaliseringstillæg, der skal anvendes til at kapitalisere den del af instituttets aktiviteter, som FS skønner ikke umiddelbart i forbindelse med en afvikling kan videresælges og derfor skal drives videre i en periode af FS.
3. Regulatoriske kapitalbuffer – herunder kapitalbevaringsbufferen på 2,5 pct., der er under indfasning i en fireårig overgangsperiode.

Fastsættelse af NEP-tillægget er behæftet med usikkerhed. Der er i det følgende beskrevet nogle overordnede hensyn, der forventes lagt til grund i forbindelse med fastsættelsen. Disse forhold skal som led i det fremadrettede arbejde konkretiseres yderligere. Samtidig skal det bemærkes, at der på europæisk plan for tiden arbejdes med fælles retningslinjer, der kan indebære ændringer, som den danske udmøntning vil skulle tage hensyn til.

Endvidere har Kommissionen fremsat et forslag til reviderede regler for krisehåndtering af kreditinstitutter (BRRD2). Ifølge BRRD2 er de regulatoriske kapitalbuffer ikke inkluderet i NEP-kravet. Som konsekvens heraf vil den kapital, der anvendes til at opfylde NEP-kravet, ikke samtidig kunne anvendes til at opfylde de regulatoriske kapitalbuffer.

Der vil forventeligt være behov for lovændringer i forbindelse med implementeringen af BRRD2. Der kan også blive behov for at præcisere lovgivningen, så den i højere grad understøtter de hensigter, der fremgår af dette diskussionspapir.

Tabsrækkefølgen

For så vidt muligt at beskytte de simple kreditorer mod tab, vil det være nødvendigt, at alle dele af NEP bærer tab før de simple kreditorer. Dette kan illustreres ved nedenstående figur, der viser bail-in-rækkefølgen uden (til venstre) og med (til højre) krav om "kontraktuel bail-in" (aftalebaseret konvertering). Det samme gælder for SIFI'erne.

Bail-in rækkefølgen uden og med aftalebaseret konvertering		
Kapitalgrundlag	Egentlig kernekapital Hybrid kernekapital Supplerende kapital	Kapitalgrundlag
Seniorgæld	Usikret seniorgæld	Seniorgæld med aftalebaseret konvertering
----- Øvrige simple krav	Berettigede indskud fra store virksomheder, der ikke er dækket af Garantiformuen Øvrige fordringer, herunder retskrav	Øvrige simple krav
Berettigede indskud	Berettigede indskud fra privatpersoner og små virksomheder, der ikke er dækket af Garantiformuen	Berettigede indskud
Dækkede indskud	Dækkede indskud – i praksis er det Garantiformuen, der bærer tab	Dækkede indskud

Uden krav om konvertering vil øvrige simple krav (f.eks. berettigede indskud fra store virksomheder, der ikke er dækket af Garantiformuen, garantier, retlige krav mm.) dække tab samtidig med usikret seniorgæld og før øvrige indskud. Med krav om konvertering vil seniorgælden blive en klasse for sig, og den vil dermed dække tab før de simple kreditorer. Seniorgældens investorer vil desuden kende risikoen for konvertering og vil kunne prissætte

denne risiko. En forudsætning for, at dette virker, er, at der i kontrakten står, at forpligtelsen konverteres, når tilladelsen trækkes, eller kontrollen overgår til Finansiell Stabilitet.

Det er i tråd med den internationale udvikling, at NEP på denne vis de facto skal være efterstillet for dels at beskytte de simple kreditorer, dels at skabe mere gennemsigtighed om, hvorledes tabene bæres i en eventuel afvikling af instituttet.

NEP vil altid kunne opfyldes med egentlig kernekapital eller andre instrumenter, der kan indgå i kapitalgrundlaget. Kapitalgrundlagsinstrumenter, som er under udfasning som følge af løbetidsamortisering eller en overgangsordning, vil kunne medregnes fuldt ud til opfyldelse af NEP-kravet, forudsat at restløbetiden er mindst et år. En sådan medregning kan være relevant for supplerende kapital under løbetidsamortisering og statslig hybrid kernekapital, der fastholdes i instituttet efter 1. januar 2018. Når denne kapital restløbetid kommer under et år, vil den ikke længere kunne medregnes.

Størrelsen af NEP-kravet

Valuation 2- og rekapitaliseringstillæggene i NEP-kravet kan ikke fastsættes ved brug af et sæt af faktorer for alle institutter, men skal fastsættes individuelt for det enkelte institut. I dette afsnit beskrives overordnede hensyn og foreløbige skøn for størrelsen af tillæggene.

De præcise tal for det enkelte institut vil afhænge af en række faktorer, herunder balance-sammensætning, nedskrivninger, solvensbehov og udlåns kvalitet. Der er ikke nogen umiddelbar sammenhæng mellem opgørelsen af de to tillæg, og det er ikke på det foreliggende grundlag muligt med præcision at beregne de individuelle NEP-krav. De nedenfor angivne tal skal anses som foreløbige.

Valuation 2-tillægget

Valuation 2-tillægget skal dække den del af de forventede mernedskrivninger i en afviklings-situation, der ikke kan rummes i solvensbehovet. Mernedskrivningerne skal på sigt baseres på Kommissionens regler for værdiansættelse, men da de ikke er udstedt endnu, tager skønnene i det følgende udgangspunkt i de vurderingsprincipper, der på nuværende tidspunkt må forventes at ville blive anlagt af den eller de(n) uafhængige vurderingsperson(er), der vil blive udpeget af Finansiell Stabilitet.

Generelt vil mernedskrivningerne blive beregnet med udgangspunkt i en mere forsigtig vurdering af nedskrivningsbehovet for de enkelte eksponeringer, med fradrag af værdien af de stillede sikkerheder (blanco), forsigtig vurderet.

Ifølge foreløbige skøn estimeres valuation 2-tillægget til typisk mellem 2 og 5 pct. af de risikovægtede eksponeringer.

De præcise tal vil afhænge af balancesammensætning og udlåns kvalitet samt de nedskrivninger og solvensreservationer, som instituttet allerede har foretaget.

Rekapitaliseringstillægget

Størrelsen af rekapitaliseringstillægget bliver fastsat på baggrund af Finansiell Stabilitets forventninger til, hvad der kan sælges i afviklingssituationen. Det antages som udgangspunkt, at alle privatlån og erhvervslån under en vis grænse samt obligationsbeholdninger mv. kan sælges hurtigt. Endvidere antages det, at større erhvervslån ikke kan sælges fra, men være blandt de aktiviteter, der skal afvikles gradvist. Rekapitaliseringstillægget skal kapitaldække den resterende portefølje, der ikke kan sælges.

Kapitaldækningen for den resterende del kan beregnes efter de eksisterede solvensregler, dog uden et søjle 2-tillæg og kapitalbuffer.

Det forventede frasalg vil på baggrund af de indberettede tal kunne estimeres til at kunne nedbringe de risikovægtede eksponeringer (RVE) med mellem 60 og 80 pct. for det typiske institut. Rekapitaliseringsbeløbet bliver dermed de tilbageværende 20-40 pct. ganget med søjle 1-kravet på 8 pct. af de risikovægtede aktiver. Det vil sige mellem 1,6 og 3,2 pct. af de risikovægtede aktiver. Som nævnt vil de præcise individuelle tal bl.a. afhænge af det enkelte instituts balancesammensætning. Kapitalkravet er begrænset til søjle 1-kravet og inkluderer dermed hverken søjle 2-krav eller rekapitaliseringsbuffer, da målet er afvikling.

I den konkrete afviklingssituation kan det vise sig, at der kan sælges mere eller mindre end først antaget i afviklingsstrategien. Så længe der er positive nettoaktiver, har Finansiell Stabilitet via afviklingsformuen visse muligheder for at bidrage til kapitaliseringen. Derfor vil rekapitaliseringstillægget i praksis også kunne fungere som den buffer, der erfaringsmæssigt ofte er brug for.

Kapitalbufferne

Når kapitalbevaringsbufferen er fuldt indfaset, vil den udgøre 2,5 pct. af RVE. Institutterne vil derudover skulle opfylde en konjunkturbuffer, som i øjeblikket er fastsat til nul. Det mest almindelige vil formentlig være, at et institut bliver nødlidende i en lavkonjunktur, hvor sidstnævnte buffer er nul.

Formålet med kapitalbufferne er at give institutterne mulighed for at reagere, før de rammer de mere bindende krav.

Samlet kapitalbehov

I øjeblikket er det samlede solvensbehov i institutterne i gennemsnit ca. 11,2 pct. af RVE. Hertil kommer kapitalbufferne og de to NEP-tillæg.

Skønnene for de to NEP-tillæg kan blive justeret som følge af særlige forhold. Der er ikke i de foreløbige skøn taget højde for, at Finansiell Stabilitet i en afviklingssituation vil kunne

sælge det pågældende instituts eventuelle beholdninger af aktier i andre finansielle virksomheder⁴. Provenuet heraf vil i givet fald kunne medgå til at nedbringe tabene ved afviklingen og dermed NEP-kravet. Det er dog usikkert, hvor stort provenuet vil blive.

Der er heller ikke taget højde for, at en afvikling kan indebære en udtrædelsesgodtgørelse til det pågældende instituts datacentral og andre omkostninger. Disse omkostninger vil kunne øge tabene ved afviklingen og dermed NEP-kravet. Det er forventningen, at sektoren vil reducere omkostningerne ved udtrædelse.

Endelig arbejdes der på implementeringen af nye regnskabsregler (IFRS9) samt den kommende europæiske standard om værdifastsættelse. Afhængig af udformningen heraf kan der være mulighed for at justere i NEP-kravet.

Indfasning

Finanstilsynet skønner, at knap halvdelen af de mindre og mellemstore pengeinstitutter allerede i dag vil kunne opfylde NEP-kravet. RAL giver desuden mulighed for en gradvis indfasning af NEP-kravet. Hvis NEP-kravet bliver indfaset over f.eks. fem år, vil langt de fleste af institutterne kunne opfylde kravet ved at tilbageholde deres indtjening. Der vil også være mulighed for at hente den nødvendige kapital på kapitalmarkedet eller reducere balancen og dermed mindske kapitalbehovet.

Indfasningsperioden bør fastlægges med respekt for pengeinstitutternes mulighed for at kunne opfylde kravet gennem tilbageholdt indtjening, indfasningsperioden i omkringliggende lande og udviklingen i økonomiske og finansielle forhold. Profilen for indfasningen vil også kunne tage hensyn til indfasningen af kapitalkonserveringsbufferen frem mod 2019. Jo længere indfasningsperiode, jo bedre mulighed for at opfylde kravene gennem at tilbageholde indtjening. Overfor dette står, at simple kreditorer vil være mere udsatte, jo længere indfasningen varer. I en afviklingssituation vil de nemlig ikke være beskyttet af den samme mængde NEP, som når indfasningen er gennemført.

Trækning af tilladelse og overdragelse til Finansiell Stabilitet

De gældende regler for reaktioner overfor brud på solvensbehov og NEP-krav indebærer et stort råderum til Finanstilsynet i forhold til, hvornår kontrollen med instituttet bliver overgivet til Finansiell Stabilitet. Som reglerne er i dag, kan tilladelsen efter de konkrete omstændigheder potentielt set trækkes tilbage på en hvilken som helst solvensprocent mellem det hårde søjle 1-krav på 8 pct. af de risikovægtede eksponeringer og det samlede NEP-krav.

Ved manglende opfyldelse af NEP-kravet, herunder de regulatoriske kapitalbuffer, skal Finanstilsynet foretage en konkret vurdering af, hvilke konsekvenser den manglende opfyldelse skal have.

Det følger af lovbemærkningerne til bestemmelserne om NEP-kravet, at en overtrædelse af NEP-kravet som udgangspunkt anses for at være en grov overtrædelse af reglerne. Den

⁴ Beholdningen af aktier vil for mange institutter skulle fratrækkes i solvensopgørelsen og udgør derfor en potentiel reserve.

ultimative sanktion ved grove og gentagne tilfælde af overtrædelser er, at tilladelsen inddrages. Det indebærer i praksis, at kontrollen overdrages til Finansiell Stabilitet.

Overdragelsen af kontrollen til Finansiell Stabilitet vil ske, når Finanstilsynet vurderer, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller af Finanstilsynet, indenfor en passende frist vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles.

I forbindelse med vurdering af konsekvenserne af overtrædelse af NEP-kravet vil Finanstilsynet således skulle fastsætte en kortere eller længere frist for opfyldelse af kravet. Omfanget af den manglende opfyldelse af NEP-kravet og udviklingen heri vil indgå som et væsentligt element i Finanstilsynets fastsættelse af en frist.

Instituttet vil som udgangspunkt kunne bevæge sig ned igennem kapitalbufferne uden overdragelse af kontrol. Finanstilsynet vil i denne situation have en række reaktionsmuligheder, herunder vil Finanstilsynet som det første forventeligt påbyde, at instituttet retablerer sin kapital.

Situationen vil være en anden, når kapitalbufferen er opbrugt. Finanstilsynets handlemuligheder vil være stærkt begrænsede, når målet er at reducere risikoen for tab for simple kreditorer.

Hvis målet med afviklingsplanen om at reducere risikoen for tab for simple kreditorer skal opnås, bør Finanstilsynet som udgangspunkt overdrage kontrollen til Finansiell Stabilitet, når NEP falder til under solvensbehovet plus valuation 2- og rekapitaliseringstillægget. Som nævnt ovenfor vil Finanstilsynet i sin vurdering af, om kontrollen med pengeinstituttet skal overdrages til Finansiell Stabilitet, tage stilling til, hvorvidt instituttet indenfor en passende frist kan bringe forholdene på plads og opfylde kravene til NEP. Da hverken instituttet eller Finanstilsynet i praksis vil være i stand til kontinuerligt at følge opfyldelsen af NEP-kravet, kan omfanget af den manglende NEP være større eller mindre.

Hvis brud på NEP ikke skyldes tab i instituttet, men derimod at instituttet ikke kan refinansiere NEP-udstedelserne, når restløbetiden falder til under et år, kan der være et andet reaktionsmønster. Restløbetiden på mindst et år er et krav for, at udstedelserne kan medregnes til opfyldelsen af NEP. Disse passiver vil i op til et år stadig kunne absorbere tab i en afviklingssituation, selvom beløbet ikke formelt kan medregnes i opfyldelsen af NEP-kravet. I dette tilfælde vil instituttet normalt kunne få op til et år, før kontrollen bliver overgivet. Hvis instituttet får længere tid, vil der muligvis ske tilbagebetaling af gæld, der er efterstillet simple kreditorer, med den konsekvens, at risikoen for tab for simple kreditorer øges.

Det ideelle forløb vil være, at der findes en markedsbaseret løsning, før kontrollen overdrages. Denne tilgang er også i tråd med den politiske aftale om Bankpakke IV og den dermed forbundne aftale med den finansielle sektor. Heraf fremgik det, at Finanstilsynet vil tilrettelægge sine arbejdsgange med henblik på at sikre, at tiltag til at forberede en overtagelse af et nødlidende pengeinstitut iværksættes tidligst muligt og så vidt muligt i god tid, inden der gives frist til retablering af kapitalen.

Spørgsmål

Finanstilsynet ønsker at høre interessenterne om de ovenfor skitserede overvejelser. Finanstilsynet ønsker særligt interessenternes stillingtagen til følgende spørgsmål:

1. Skal et vigtigt mål ved fastlæggelse af afviklingsplaner og NEP-krav også være at reducere risikoen for tab for simple kreditorer? Hvis ja, skal målsætningen være en meget lav sandsynlighed for tab i både SIFI'er og ikke-SIFI'er?
2. Afspejler metoden til at fastlægge NEP-tillægget som summen af valuation 2-tillægget og rekapitaliseringstillægget kapitalbehovet i en afviklingssituation?
3. Er det rimeligt at tage udgangspunkt i de anførte principper ved fastlæggelse af valuation 2-tillægget og rekapitaliseringstillægget? Hvad er mulighederne for at reducere udtrædelsesgodtgørelserne til institutternes datacentraler? Hvordan fastsættes værdien af eventuelle beholdninger af aktier i andre finansielle virksomheder? Hvilke andre forhold skal der tages hensyn til?
4. Hvordan sikres det, at sektoren aktivt og i god tid medvirker til at finde løsninger, hvor sunde pengeinstitutter påtager sig opgaven med at overtage hele eller dele af aktiviteterne fra institutter, der måtte komme i vanskeligheder?
5. Bør et institut højst få et år til at refinansiere NEP, hvis NEP-kravet bliver brudt som følge af manglede mulighed for refinansiering?
6. Er det en forudsætning for gennemførelse af den skitserede afviklingsstrategi – og dermed målet om at reducere risikoen for tab på simple kreditorer – at kontrollen efter en konkret vurdering overdrages til Finansiell Stabilitet, når det konstateres, at instituttet ikke indenfor en passende frist retter op på, at NEP falder til under solvensbehovet plus valuation 2- og rekapitaliseringstillægget? Hvor store risici vil det være rimeligt at tage i relation til, at Finansiell Stabilitets værdiansættelser kan vise, at der er negative nettoaktiver?
7. Tilgodeser en indfasningsperiode på fem år de hensyn, at institutterne skal have tid til at opfylde NEP-kravet, samtidig med at der tilstrækkeligt hurtigt skal skabes øget sikkerhed for, at de simple kreditorer ikke lider tab?

Finanstilsynet ønsker, at eventuelle svar er Finanstilsynet i hænde senest den 28. februar 2017. Svar bedes sendt til resolution@ftnet.dk.